

Mál nr. 204/2017
M og
vátryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar S.

Ferðamaður í hópferð varð fyrir slysi í Reynisfjöru 30.10.2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 21.6.2017 ásamt fylgiskjöllum nr. 1-9
2. Bréf V dags. 19. júlí 2017 ásamt fylgiskjöllum 1-3

Málsatvik.

M keypti sér ferð á vegum S og var m.a. farið í Reynisfjöru og tókst þar á loft í miklum vindi og slasaðist á hendi og víðar. M segir að veðurspá hafi verið slæm og glapræði að leggja í ferðina og senda ferðamenn í fjöruna miðað við veðuraðstæður þegar þangað var komið. M telur að fararstjóri hafi í þessu tilviki orðið sekur um alvarleg afglöp og sýnt af sér stórkostlegt gáleysi, sem olli því að hún varð fyrir slysi. Lögmaður M segir að skv. upplýsingum Veðurstofu Íslands hafi vindur verið yfir tuttugu metra á sekúndu þegar M var vísað í fjöruna og farið yfir 35 metra í hviðum og jafnvel meira. M krefst bóta úr frjálsri ábyrgðartryggingu S hjá V. V hafnar bótaskyldu og segir að bílstjóri í ferðinni hafi hringt í framkvæmdastjóra S vegna stormviðvörunnar þegar hópurinn var staddur við Skógarfoss og varð niðurstaða framkvæmdastjórans að halda ferðinni áfram. Bílstjórinn mat aðstæður þannig þegar komið var í Reynisfjöru að það væri mjög hvasst en ekki ofsaveður og af hálfu V er vísað til þess að bæði bílstjórinn og leiðsögumaður ferðarinnar hafi verið með mikla reynslu, sem leiðsögumenn. V telur að M hafi fyrirgert bótarétti sínum á grundvelli reglna skaðabótaréttar um áhættutöku. Þá telur V að ekki hafi verið sýnt fram á að óhappið megi rekja til óforsvaranlegrar framkvæmdar ferðarinnar eða annarra atvika sem vátryggingataki beri ábyrgð á. V segir að um óhappatilvik eða aðgæsluleysi M að ræða. V segir að leiðsögumaðurinn í ferðinni þ.e. fararstjórinn hafi kallað á fólk að koma inn í bifreiðina aftur þegar hún hafi gert sér grein fyrir hversu hvasst var. V byggir enn fremur á að M hafi kosið að ganga niður í fjöruna þrátt fyrir viðvaranir. Í lýsingu leiðsögumanns segir að allir farþegar hafi farið niður í fjöruna, en henni hafi ekki litist á blikuna þegar hópurinn kom út úr bílnum og reynt að fá fólk inn í bílinn aftur en án árangurs.

Álit.

Af hálfu V er því haldið fram, að bílstjóri og leiðsögumaður í ferðinni þekki vel til íslenskra aðstæðna og veðurlags. Stormviðvörun hafði verið gefin út fyrir það svæði sem farið var um. Bifreiðastjóri langferðabílsins sem flutti farþegana taldi veður válynd og hringdi því í framkvæmdastjóra S til að inna hann eftir hvort halda skyldi ferðinni áfram og var það mat framkvæmdastjórans, að það skyldi gera, þrátt fyrir slæma veðurspá. Þegar komið var niður í Reynisfjöru mátti bifreiðastjóra og leiðsögumanni vera ljóst að veður var með þeim hætti að vægast sagt óráðlegt væri að hleypa farþegum út úr bílnum og bar leiðsögumanni og eftir atvikum bifreiðastjóra að fara út úr bílnum fyrst til að kanna aðstæður þar sem veðurhamurinn var greinilega töluverður þegar komið var í fjöruna. Leiðsögumaðurinn ber, að henni hafi ekki litist á blikuna þegar hún kom út og reynt að fá fólk inn í bílinn aftur án árangurs og sama kemur fram hjá bifreiðastjóra langferðabílsins. Yfirlýsingar bifreiðastjórans og leiðsögumannsins eru ódagsettar og koma fram eftir að M varð fyrir slysinu og verður að meta sönnunargildið í samræmi við það, en engin önnur gögn í málinu styðja þessa frásögn þeirra. Skipuleggjendur og stjórnendur

ferðarinnar teljast hafa sýnt af sér gáleysi þegar þeir hleyptu ferðafólki út úr langferðabíl niður í Reynisfjöru í miklu roki án þess að kanna aðstæður rækilega áður en farþegum var hleypt út úr bifreiðinni. S ber ábyrgð á gáleysi starfsmanna sinna og á M rétt á bótum úr frjálstri ábyrgðartryggingu S hjá V vegna þess tjóns sem hún varð fyrir í umrætt sinn. Í atvikalýsingu er því lýst að samferðamaður fauk til þegar komið var út úr hópferðarbílnum og öllum mátti vera ljós sá veðurhamur sem lýst er í gögnum málsins. Miðað við verklag og venjur í hópferðum verður að ætla að leiðsögumaður hafi varað við aðstæðum þegar M var komin út úr bifreiðinni eins og kemur fram í framburði bifreiðastjóra og leiðsögumanns í gögnum málsins. M kaus að taka áhættuna af því að fara niður í Reynisfjöru þrátt fyrir að henni mátti vera ljóst að það væri ekki áhættulaust. Í þeirri háttsemi felst gáleysi af hennar hálfu og ber því einnig sök. Miðað við aðstæður allar er rétt að hún beri helming tjóns síns vegna eigin sakar.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu S hjá V en ber helming tjóns sín sjálf.

Reykjavík 17.8. 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.